

Nu titte til hinanden

Med glæde ♩ = 72-80

1. Nu tit - te til hin - an - den de fav - re blom - ster små,
 2. Den kæ - re Gud og Ska - ber den mind - ste orm er nær,
 3. Guds søn var selv et barn, og på kryb - be - strå han lå,
 4. Guds søn har os så kær, han er bør - ne - ven - nen stor,

de mun - tre fug - le kal - de på hver - an - dre,
 han fø - der fugl og mar - kens lil - je klæ - der,
 hans vug - ge stod på jord for - u - den gæn - ge,
 han bæ - rer bar - net op til Gud på ar - men,

nu al - le jor - dens børn de - res øj - ne op - slå,
 dog men - ne - ske - nes børn har han al - ler - mest kær,
 Guds Him - me - ri - ges fryd har han lo - vet de små
 han storm og hav be - tvang, da han van - dret på jord,

nu sneg - len med hus på ryg vil van - dre.
 Gud ån - der på øj - et, når det græ - der.
 og blom - ster fra Pa - ra - di - sets en - ge.
 men bør - ne - ne le - ged ham ved bar - men.

5. O du, som os velsigned og tog i favn de små,
en morgen se vi dig i Paradiset.
Du lærte os til Gud vore øjne opslå,
evindeligt være du lovpriset.

Tekst: B. S. Ingemann, 1789–1862
Musik: C. E. F. Weyse, 1774–1842

Luk 2:1–10
Matt 8:26